

POPÍRÁNÍ HOLOCAUSTU

Pracovní list k samostatné práci studentů SŠ

„Když jsem se zaměřila na popírání holocaustu, věděla jsem, že mám co dělat s extremistickými antisemity, kterým se stále více daří pod rouškou vědy kamuflovat svou nenávistnou ideologií. Tehdy jsem ale ještě plně nechápala, do jaké míry se budu zabývat jevem daleko neuvěřitelnějším, než bylo mé předchozí téma. V jistém ohledu je stejně neuvěřitelné jako holocaust sám, a i když se v důsledku lži popíračů nikdo nezabíjí, jde o týrání těch, kdo přežili. Tento jev je úzce spojen s neofašistickým politickým programem. Jak čas pobežší a stále méně lidí bude moci z vlastní zkušenosti jejich výroky zpochybnit, jejich kampaň bude sílit“.

Deborah E. Lipstadtová, *Popírání Holocaustu*.

Popírání holocaustu:

Jednou z nejhorších zkušeností lidských dějin je bezpochyby holocaust, systematické a cílené vyvražďování těch, které nacistické Německo považovalo za méněcenné. Při realizaci tzv. konečného řešení přišlo o život dle odhadů asi šest milionů Židů. Na první pohled se může zdát nemožné, aby někdo o hrůzách spojených s druhou světovou válkou pochyboval, aby je označoval za výmysl. Bohužel hlasy popíračů holocaustu se začaly ozývat již velmi brzy po konci války.

Popírání holocaustu čerpá inspiraci z různých zdrojů. Patří k nim konspirační teorie, kritika vládní politiky, ale i legitimní historická tradice. Popírači holocaustu se hlásí k historikům první poloviny 20. století, kteří se pokoušeli reinterpretovat příčiny a pozadí první i druhé světové války. Tito historici, tzv. revizionisté, relativizovali roli Německa a kladli důraz na chyby a vinu dohodových mocností v první a Spojenců ve druhé válce. V případě druhého konfliktu stavěli na roveň některé praktiky Spojenců s nacistickými zločiny.

Základní tvrzení popíračů:

- Plánem Hitlera na řešení židovského problému bylo vystěhování, nikdy ne vyhlazení.
- V žádném z koncentračních táborů v Německu nebyli zplynováni žádní Židé. Plynové komory v Osvětimi byly ve skutečnosti místnosti určené ke koupeli a dezinfekci vězňů, případně šlo o márnice.
- Většina Židů, kteří se pohřešují, zmizela na území pod sovětskou, nikoliv německou vládou.
- Většinu Židů, kteří údajně zahynuli, tvořili rozvratníci, partyzáni, špioni a sabotéři.
- Kdyby existovala nejmenší pravděpodobnost, že nacisté povraždili tolik Židů, Židé by požadovali prozkoumání této věci a Izrael by otevřel své archivy historikům.
- Židé a sdělovací prostředky využívají vyčíslení počtu mrtvých bez dokladů o jeho pravdivosti. Překrucují slova nacistů, aby podložili svá tvrzení.
- Břímě důkazů leží na těch, kteří vznesli obvinění, nikoli na obviněných.
- Skutečnost, že sami židovští vědci mají v odhadech počtu obětí nejasnosti, je dokladem neexistence jakýchkoliv vědeckých důkazů.

Popírači:

Krátce po skončení druhé světové války vystoupil proti Norimberským procesům francouzský fašista **Maurice Bardèche** (1907-1998). Ve své knize *Norimberk neboli země zaslíbená* (1948) zpochybnil důkazní materiály o vyhlazování v koncentračních táborech a popřel využívání plynových komor pro zabíjení lidí. Tvrdil, že většina úmrtí, ke kterým došlo, byla důsledkem válečného strádání, včetně hladu a nemocí. Byl první, kdo prohlásil, že doklady o vraždění v táborech jsou podvrh.

Zdroj:www.vho.org

Za otce popírání holocaustu lze považovat Francouze **Paula Rassiniera** (1906–1967). Jeho vystoupení ve jménu popírání holocaustu bylo obzvláště nebezpečné vzhledem k tomu, že byl členem protinacistického odboje a byl vězněn v nacistických koncentračních táborech. Ve svých raných „dílech“ se zaměřil na ospravedlnění nacistických zločinců. Zpochybnil hodnověrnost svědectví bývalých vězňů ohledně míry páchaných hrůz i počtu obětí. Ve své první knize *Přechod přes hranici* (1948) vyjádřil svoje nejkontroverznější názory. Ospravedlňoval existenci koncentračních táborů a dokonce učinil z nacistů ochránce Židů.

Zdroj:www.vho.org

Harry Elmer Barnes (1889–1968) byl jakožto historický revizionista první světové války vnímán jako seriózní historik. Od revizionismu se však dostal k překrucování interpretace druhé světové války. Své úsilí spojil s očišťováním válečného provinění hitlerovského Německa. Označil vyhlazování Židů za pouhou teorii a dokonce se pokusil zpochybnit existenci plynových komor. Jeho pozdní působení je spjato s averzí k Židům a Izraeli.

Zdroj:www.vho.org

Mnohem nepokrytěji a neurvaleji se projevoval univerzitní profesor angličtiny **Austin App** (1902-1984). Krátce po druhé světové válce se zaměřil na jednotlivé nacistické zločiny, například na vyvraždění Lidic v červnu 1942. Podle Appa byl lidický masakr v souladu s mezinárodním právem. Zdrucující je skutečnost, že App nejprve vyhlazení Židů nezpochybňoval, nýbrž ospravedlňoval. Následně se posunul k otevřenému popírání holocaustu. Ve své publikaci *Šestimilionový švindl: vydírání tvrdých marek na německém lidu vymyšlenými mrtvolami* (1973) představil rukověť popírání holocaustu v rámci tzv. „nevyvratitelných“ tvrzení.

Zdroj:www.vho.org

Vtisknout popírání holocaustu punc vědecké serióznosti se pokusil **Arthur Butz** (1933), profesor elektroinženýrství z USA. Ve své knize *Podvod dvacátého století* (1976) označil holocaust za největší podvod celé historie lidstva. Po druhé světové válce mělo dle něj dojít k hromadnému padělání dokumentů o vyvražďování Židů. Falšovány měly být i nahrávky s projevy nacistických vůdců. Vykonstruované důkazní materiály pak byly použity u Norimberského procesu. O rozšíření „podvodu“ do všeobecného povědomí se prý postarala Židy ovládaná média. Jeho argumenty jsou jakousi směsicí rafinovanosti, démoničnosti a fantaskních výroků.

Zdroj:www.vho.org

David Irving (1938) je v současnosti nejznámějším popíračem holocaustu. Po přestěhování z Anglie do Německa začal psát literaturu faktu. Mezi jeho práce patří například *Hitlerova válka a válečná stezka let 1933–1945* (2002). Za výzvu ke skoncování s „pohádkou o plynových komorách“ na něj byl vydán v roce 1989 zatykač. Několikrát byl souzen, ale pokaždé vyvázl jen se symbolickým trestem. V roce 1996 podal trestní oznámení na historičku Deborah Lipstadtovou, která o něm hovoří ve své knize. Spor v roce 2000 prohrál. V roce 2006 byl Vídeňským zemským soudem odsouzen k trestu odnětí svobody na tři roky. Po třinácti měsících strávených ve vazbě byl podmíněčně propuštěn.

Zdroj:www.vho.org

Institut pro historickou revizi:

Proniknout do světa uznávané vědy se doposud pokouší skupina popíračů soustředující se kolem amerického **Institutu pro historickou revizi**. Toto pseudovědecké společenství rasistů, antisemitů a neonacistů bylo založeno před koncem sedmdesátých let. Institut vypsal odměnu pro toho, kdo prokáže používání plynových komor pro vyvražďování Židů. Šlo pochopitelně o pouhou provokaci. Avšak aféra, do níž zasáhl i známý lovec nacistů Simon Wiesenthal, posloužila popíračské platformě k vytoužené publicitě. Od roku 1980 začal institut vydávat vlastní „odborné“ periodikum *Journal of Historical Review*, na jehož stránkách prezentovali svoje názory známí popírači holocaustu. Přestože institut stále existuje, jeho éra „slávy“ pominula. *Journal* již několik let nevychází a na webových stránkách institutu se objevuje výzva k finanční pomoci.

Argumenty popíračů

- Není písemný rozkaz k realizaci konečného řešení podepsaný Adolfem Hitlerem.
- Na střeších plynových komor se nenachází otvory, kterými se Cyklon B vhadzoval.
- V Osvětimské knize mrtvých, která obsahuje seznam zemřelých, je zaznamenáno jen 69 000 úmrtí.
- V ruinách plynových komor nezůstaly stopy po plynu.
- Pece neměly kapacitu na to, aby spálily takové množství těl.
- K dispozici nebylo dostatečné množství uhlí ke spalování těl.

Protiargumenty

- Konečné řešení židovské otázky bylo přísně tajné, proto neexistuje přímý rozkaz, který by přikázal jeho realizaci.
- Adolf Hitler otevřeně mluvil o likvidaci židovské populace.
- Na konci války byly důkazy systematicky likvidovány.
- Adolf Eichmann ve svých vzpomínkách napsal, že Hitler rozkázal fyzickou likvidaci Židů.
- Existují letecké fotografie, které dokazují existenci otvorů. Fotografie byly prozkoumány odborníky NASA, kteří určili, že jde o originály z roku 1944.
- Otvory jsou viditelné i na fotografiích, které pořídili sami Němci v roce 1942.
- Důkazem jsou i svědectví pamětníků. Například svědectví člena osvětimského gestapa Hanse Starka.
- Do této knihy byla zapisována jen úmrtí osob, které prošly selekcí a byly vybrány na otrockou práci. Ti, co nebyli dost silní na práci, byli zplynováni bez jakékoliv evidence.
- Existují svědectví o tom, že lidé byli zplynováváni bez jakýchkoliv záznamů (například výpověď komandanta osvětimského tábora Rudolfa Hösse).
- Plynové komory byly omítnuty a vyběleny. Omítka, která byla plynu vystavena nejdéle, již opadala.
- Ruiny byly vystaveny působení počasí a venkovních vlivů.
- Po každém zplynování byly stěny a podlaha omyty vodou.
- Analýza z roku 1994 prokázala pozůstatky chemických látek po plynu.
- Proces pálení těl se lišil od spalování v civilních krematoriích.
- V pecích se spalovalo více lidí najednou.
- Existují očitá svědectví o spalování. Denně bylo možné spálit až 2 500 těl.
- Používalo se také dřevo, které bylo kolem tábora.
- Těla hořela sama vzhledem k podkožnímu tuku.
- Pálilo se několik těl najednou.
- Potřeba uhlí se snížila vzhledem k nepřetržitému běhu pecí.
- Těla byla spalována také ve venkovních jámách.

Potrestání válečných zločinů:

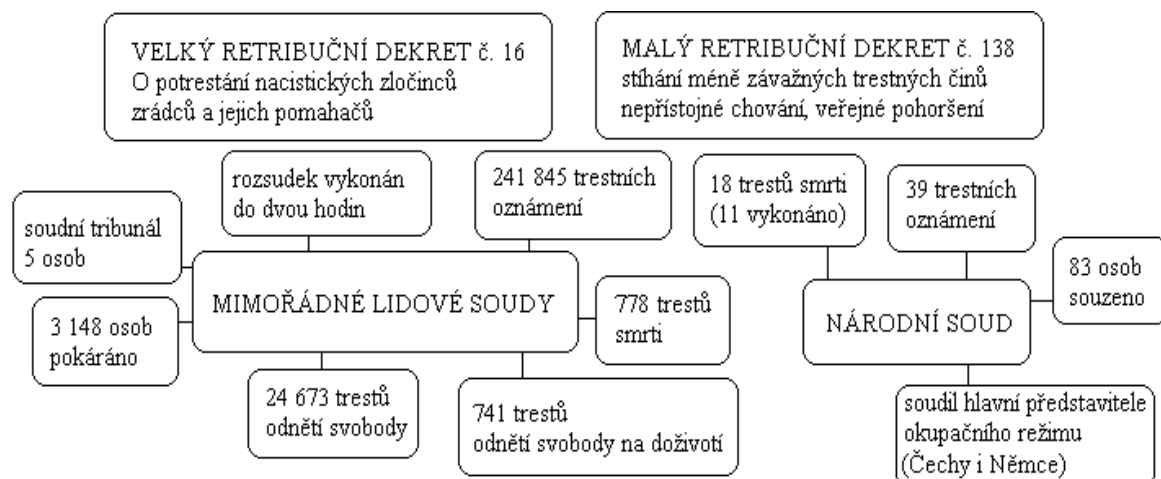
Norimberské procesy:

Na základě Londýnské dohody z 8. srpna 1945 byl ustanoven Mezinárodní soudní tribunál pro potrestání válečných zločinců. Před soudem v Norimberku stálo přibližně 200 obviněných. Dalších 1 600 osob bylo souzeno vojenskými soudy. Hlavní představitelé nacistického režimu (22 osob) byli souzeni od 20. listopadu 1945 do 1. října 1946. Padlo 12 trestů smrti (10 vykonáno, M. Bormann odsouzen v nepřítomnosti, H. W. Göring spáchal sebevraždu), 3 tresty odnětí svobody na doživotí a ostatní tresty se pohybovaly od 25 do 10 let vězení. Současně byly odsouzeny organizace SS, Gestapo, SD a vedoucí štáb NSDAP.

Osvětimské procesy:

Již v roce 1943 se německý advokát Konrád Morgen bez úspěchu pokusil pohnat k odpovědnosti určitý počet příslušníků SS, kteří se v Osvětimi dopouštěli svévolných vražd. Poválečné procesy s osvětimskými zločinci probíhaly od roku 1947. Z tisíců příslušníků SS, sloužících v Osvětimi, bylo odsouzeno jen několik desítek. V prosinci 1963 byl zahájen tzv. Frankfurtský proces s 20 hlavními pachateli osvětimských hrůz. V srpnu 1965 vynesl soud rozsudek. Šest obžalovaných bylo odsouzeno k trestu odnětí svobody na doživotí. Ostatní tresty se pohybovaly od 14 do 3 let vězení. Tři obvinění byli žaloby zproštěni.

Pohled do poválečného Československa:

Potrestání terezínských válečných zločinců:

<p>Velitel Terezínského ghetta Siegfried Seidl 24. 11. 1941-3. 7. 1943</p> <p>Byl zatčen v červenci 1945 v Rakousku. Vyšetřování trvalo jedenáct měsíců. Během této doby podaly československé úřady žádost o jeho vydání, které nebylo vyhověno. Vídeňský soud ho odsoudil k trestu smrti, který byl vykonán 4. února 1947.</p>	<p>Velitel Terezínského ghetta Karl Rahm 8. 2. 1944-5. 5. 1945</p> <p>Terezín opustil 5. května 1945. Zatčen byl v listopadu 1945 v Rakousku. V prosinci 1946 byl předán do Československa. V dubnu 1947 byl Mimořádným lidovým soudem v Litoměřicích odsouzen k trestu smrti, který byl vykonán 30. dubna 1947.</p>
<p>Velitel Terezínského ghetta Anton Burger 3. 7. 1943-8. 2. 1944</p> <p>Po válce uprchl do Rakouska. Zde byl za nepovolené držení zbraně zatčen a internován v táboře v Salcburku. V červnu 1947 z tábora utekl. Souzen byl v nepřítomnosti v září 1948. Byl odsouzen k trestu smrti. Zemřel v roce 1991 v Německu.</p>	<p>Velitel Malé pevnosti Terezín Heinrich Jöckel 17. 5. 1940-5. 5. 1945</p> <p>Z velitele vězení gestapa v Malé pevnosti se stal po válce vězeň Interničního tábora pro Němce v Terezíně. Erzy ho sem následovala manželka a nejstarší dcera. Mimořádným lidovým soudem byl odsouzen k trestu smrti, který byl vykonán 25. října 1946 v Litoměřicích.</p>

1. Vysvětlete:

- a. Antisemitismus:
- b. Revizionismus:
- c. Retribuční dekrety:

2. Slepá mapa:

- a. Označ na mapě Českou republiku!
- b. Označ na mapě země, ve kterých působil David Irving!
- c. Vyznač na mapě Osvětim!

3. Spojte správné dvojice:

autor-dílo

a. David Irving	___	Přechod přes hranice
b. Arthur Butz	___	Šestimilionový švindl
c. Maurice Bardèche	___	Hitlerova válka a válečná stezka let 1933–1945
d. Austin App	___	Podvod dvacátého století
e. Paul Rassinier	___	Norimberk neboli země zaslíbená

4. Citát:

„Když přišli k moci nacionální socialisté, rozhodli se, gestem soucitu, umístit všechny jejich protivníky na místo, kde nemohou ublížit novému režimu a kde mohou být chráněni před hněvem veřejnosti.“

Paul Rassinier, *Přechod přes hranici*.

- a. Byl autor tohoto citátu popírač holocaustu?
- b. Proč napsal tato slova?
- c. Kdy napsal tato slova?

5. Institut pro historickou revizi:

- a. O jakou organizaci se jedná?
- b. Kdy vznikla?
- c. Jak tato organizace vystupuje na veřejnosti?

6. Práce s internetem:

- a. Vyhledejte internetové stránky spojené s problematikou holocaustu.
- b. Vyhledejte na nich alespoň jeden dokument, který vyvrací tvrzení popíračů holocaustu.
- c. Vyhledejte na nich alespoň jedno svědectví vyvracející tvrzení popíračů holocaustu.

7. Pokus se vyvrátit tvrzení popíračů:

- a. Adolf Hitler nikdy neplánoval hromadné vyvražďování židovské populace.
- b. V Osvětimi nezemřelo více než 70 000 osob.
- c. Plynové komory nebyly používány k masovému vraždění lidí.

8. Test (vyberte správné odpovědi):

- 1) **Popírač holocaustu je člověk, který:**
 - a) popírá existenci II. světové války
 - b) popírá hromadné vraždění Židů
 - c) popírá existenci Třetí říše
- 2) **Mezi popírače holocaustu nepatří:**
 - a) David Irving
 - b) Austin App
 - c) Deborah Lipstadtová
- 3) **Popírači holocaustu mají sklony k:**
 - a) antisemitismu
 - b) agorafobii
 - c) anarchismu
- 4) **Popírači holocaustu tvrdí, že:**
 - a) důkazy o holocaustu jsou zmanipulované
 - b) svědci mluví vždy pravdu
 - c) dokumenty jsou nezpochybnitelné
- 5) **Popírači holocaustu se hlásí k:**
 - a) revizionistům
 - b) funkcionalistům
 - c) pozitivistům
- 6) **Konečné řešení židovské otázky je:**
 - a) plán na likvidaci židovské populace
 - b) plán na přesídlení židovské populace
 - c) plán na obnovení židovské kultury
- 7) **Cyklon B sloužil podle popíračů pouze k:**
 - a) likvidaci židovské populace
 - b) likvidaci plísňe
 - c) likvidaci hmyzu
- 8) **Za popírání holocaustu byl souzen:**
 - a) Paul Rassinier
 - b) David Irving
 - c) Artur Butz
- 9) **Norimberský soudní tribunál soudil:**
 - a) popírače holocaustu
 - b) ruské válečné zajatce
 - c) nacistické zločince
- 10) **V ČSR byli nacističtí zločinci souzeni:**
 - a) Mimořádnými lidovými soudy
 - b) Ústavním soudem
 - c) Krajskými soudy

K ZAMYŠLENÍ

V čem spočívá nebezpečí popírání holocaustu?

Co vede člověka k popírání hrůz holocaustu?

Proč je důležité vzdělávat se o holocaustu?